Lietas Nr. C16105816
Lietas arhīva Nr. C-0317-17/4

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jēkabpilī 2017.gada 1.martā

Jēkabpils rajona tiesa: tiesnese I.Tumanova,
ar tiesas sēdes sekretāri R.Jerlikovu,
piedaloties prasītājai /pers. A/, atbildētājam /pers. B/,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /pers. A/, personas kods /pers.kods/, prasībā pret /pers. B/, personas kods /pers.kods/, par uzturlīdzekļu piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] 2016.gada 3.novembrī /pers. A/ (turpmāk – prasītāja) cēla prasību tiesā pret /pers. B/ (turpmāk – atbildētājs) par uzturlīdzekļu piedziņu, vēlāk to tiesas sēdē precizējot *(lietas 4.-5., 119.lp.)*.

Prasības pieteikumā norādīts, ka prasītājai un atbildētājam ir kopīgs bērns, meita – /pers. C/, kas dzimusi /datums/(turpmāk arī – bērns, meita).

Norāda, ka meita pastāvīgi dzīvo kopā ar prasītāju un prasītāja īsteno bērna aprūpi, nodrošina bērna uzraudzību. Atbildētājs meitas uzturam nekādus līdzekļus nedod. Prasītāja viena pati nespēj uzturēt sevi un bērnu, jo mācas Latvijas Biznesa koledžās 1.kursā un algotu darbu nestrādā. Meitas uzturam mēnesī nepieciešami aptuveni 300,00 *euro*, jo bērnu nepieciešams nodrošināt ar mitekli, pārtiku, apģērbu, uzturu, higiēnas precēm. Norāda, ka par dzīvokļa apsaimniekošanu mēnesī jāmaksā 46,26 *euro*, par elektrību vidēji 44,00 *euro* mēnesī, par ūdeni un kanalizāciju 25,00 *euro* mēnesī, par apkuri vidēji 150,00 *euro* mēnesī. Pie tam meitu nepieciešams nodrošināt ar medikamentiem, jo meita bieži slimo.

Prasītāja uzskata, ka atbildētājs viņu kopīgas meitas uzturam spējīgs maksāt 250,00 *euro* mēnesī, jo viņš strādā SIA "/nosaukums/" un viņa mēneša alga ir lielāka par 1000,00 *euro*.

Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja uzturlīdzekļus meitas uzturam 200,00 *euro* mēnesī no prasības iesniegšanas dienas tiesā līdz meitas pilngadībai.

Prasība pamatota ar Civillikuma 177., 179.pantu.

[2] Atbildētājs iesniedza tiesai rakstveida paskaidrojumus, kuros norādīja, ka celto prasību neatzīst *(lietas 21.lp.)*.

Atbildētājs norādīja, ka kopš septembra mēneša viņš katru mēnesi pārskaita uz prasītājas kontu 150,00 *euro* meitas uzturam.

Prasītāja ar meitu un vecāko meitu (no citām attiecībām) dzīvo prasītājas un atbildētāja kopīgajā dzīvoklī, jo pirms attiecību pārtraukšanas atbildētājs uzdāvināja prasītājai vienu pusi domājamo daļu no dzīvokļa.

2016.gada septembrī tika pārtrauktas pušu attiecības un viņš ar prasītāju vienojās, ka atbildētājs pamet kopīgo dzīvokli un atstāj tajā sev piederošo kustamo mantu: guļamistabas iekārtu, veļas mašīnu, citas mēbeles par kopējo summu vairāk nekā 800,00 *euro* (atbildētājs šo mutisko vienošanos izpildīja). Kopīgā dzīvokļa iegādei, remontam, labiekārtošanai tika ņemts aizdevums 9500,00 *euro*, saskaņā ar mutisko vienošanos, atbildētājs viens pats turpina hipotēkas maksājumus virs 160,00 *euro* ik mēnesi; Vienošanās arī paredzēja, ka atbildētājs daļēji sedz izdevumus par meitas medikamentiem un sezonas drēbēm.

Atbildētājs norāda, ka nepiekrīt prasītājas norādītajiem izdevumiem par dzīvokļa apsaimniekošanu.

Turklāt atbildētājs nepiekrīt prasītājas apgalvojumam par viņa ļoti lieliem ienākumiem, jo pēc nodokļu nomaksas tie ir apmēram 900,00 *euro*; pie tam, lielu daļu sastāda prēmija (tā var būt, var arī nebūt).

Par prasītājas pieprasīto uzturlīdzekļu apmēru 250,00 *euro* ik mēnesi līdz meitas pilngadības sasniegšanai atbildētājs norāda, ka prasības pieteikumam nav pievienots vidējais ikmēneša patēriņa aprēķins bērnam, kas ir iestrādājusies tiesu prakses prasība gadījumos, kad uzturlīdzekļi tiek piedzīti lielākā apmērā kā tie noteikti Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumos Nr. 37.

[3] Prasītāja iesniedza rakstveida atsauksmi par atbildētāja rakstveida paskaidrojumiem, norādot, ka uzskata, ka atbildētāja paskaidrojumos izteiktie apgalvojumi ir nepatiesi *(lietas 32.-33.lp.)*.

Prasītāja norāda, ka ir nepatiess atbildētāja apgalvojums, ka viņš katru mēnesi atbildētājs viņai pārskaita 150,00 *euro* meitas uzturam. 2016.gada septembrī un oktobrī atbildētājs ieskaitīja pa 150,00 *euro*, taču šī nauda nav atbildētāja līdzekli, bet gan valsts pabalsts bērniem, ko Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra ik mēnesi ieskaita uz atbildētāja kontu. Ja atbildētājs apgalvo, ka šajos mēnešos viņš ir meitas uzturam maksājis uzturlīdzekļus 150,00 *euro* apmērā, tad, kur palikusi nauda, ko viņš meitas uzturam saņēma no VSAA.

Prasītāja norāda, ka atbildētājs savā paskaidrojumā apgalvo, ka dzīvokli, kurā viņa ar bērniem dzīvo, ir kopīpašums un ½ domājamās daļas no dzīvokļa pieder viņam, bet otru pusi viņš it kā esot atdāvinājis viņai. Faktiski viņai pārdeva ½ domājamās daļas no dzīvokļa. Bez tam minētais dzīvoklis ir ieķīlāts kā ķīla par atbildētāja parādiem. Parādi radās, jo atbildētājs bez viņas ziņas un piekrišanas iegādājās sev automašīnu, kuras remonts izmaksāja ļoti dārgi, iegādājās datoru. Bez tam atbildētājs bija ņēmis vairākus patēriņa kredītus. Kredītos paņemto naudu atbildētājs tika iztērējis savām vajadzībām, to starpā azartspēlēs.

Prasītāja norāda, ka viņa viena maksā par dzīvokļa apsaimniekošanu un saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem.

Atbildētājs meitai nekādu apģērbu nav iegādājies, kā arī nav meitai pircis zāles.

Prasītāja norāda, ka 250,00 *euro* mēnesī uzturlīdzekļos prasa tādēļ, ka viņas apgādībā ir divi nepilngadīgi bērni, viņa pati mācas un viņai nav iespējas strādāt. Pie tam viņa viena maksa par dzīvokļa apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem, to starpā par apkuri, ūdeni, kanalizāciju. Dzīvoklis pieder viņai un atbildētājam kopīpašumā un viņš tajā ir deklarēts.

[4] Tiesas sēdē prasītāja uzturēja celto prasību uz prasības pieteikumā norādītajiem apsvērumiem un argumentiem. Paskaidroja, ka bērnam mēnesī ir nepieciešams vismaz 320,00 *euro*. Paskaidroja, ka nauda nepieciešama medikamentiem, apģērbam, komunālajiem maksājumiem.

Norādīja, ka bērnam nepieciešamie izdevumi vidēji mēnesī ir: medikamentiem - 50,00 *euro* (bērnam ir astmatiskais klepus un medikamentus jālieto regulāri); apģērbam - 40,00 *euro*; higiēnas precēm - 60,00 *euro*; komunālajiem maksājumiem (bērna daļa) -60,00 *euro*, kopā 210,00 *euro* mēnesī. Vēl nākotnē būs izdevumi par bērnudārzu; šobrīd bērns neapmeklē bērnu dārzu, bet sāks apmeklēt aprīlī.

Uzskata, ka prasība ir pamatota, jo viņa mācās Biznesa valdības koledžā, strādāt viņai šobrīd nav iespēju, viņas apgādībā ir divi bērni. Saprot, ka saskaņā ar Civillikuma noteikumiem arī viņas pienākums ir uzturēt bērnu valstī noteiktajā minimālajā apmērā. Uztur prasību 200,00 *euro* apmērā *(lietas 118.-121.lp.)*.

[5] Atbildētājs tiesas sēdē prasītājas celto prasību atzina daļēji, norādīja, ka atzīst prasību par uzturlīdzekļu maksāšanas pienākuma noteikšanu 150,00 *euro* apmērā *(lietas 120.lp.)*.

Norādīja, ka atzīst, ka bērnam vidēji mēnesi ir nepieciešami izdevumi 210,00 *euro* apmērā, taču ņemot vērā viņa mantisko stāvokli, viņš ir spējīgs

maksāt katru mēnesī tikai 150,00 *euro* mēnesī, par ko viņi ar prasītāju esot mutiski vienojušies.

Atbildētājs paskaidroja, ka strādā SIA "/nosaukums/", vidēji ienākumi 850,00 *euro* mēnesī. Meita /pers.C/ ir vienīgais bērns, citu apgādājamo nav. Norādīja, ka pirms prasības celšanas tiesā viņš arī maksāja naudu bērnam, jo bija mutiskās vienošanās un viņš maksāja 150,00 *euro* mēnesī. Arī š.g. 12.februārī veica maksājumu 150,00 *euro*.

Motīvu daļa

[6] Noklausījusies prasītājas un atbildētāja paskaidrojumus, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa a t z ī s t, ka prasītājas prasība par uzturlīdzekļu piedziņu pret atbildētāju ir pamatota un apmierināma daļēji.

[7] Vecāku tiesības un pienākumus bērna uzturēšanā regulē Civillikuma 177.pants, kas noteic, ka līdz pilngadības sasniegšanai (219.p.) bērns ir vecāku aizgādībā. Minētās tiesību normas trešā daļa bērna aprūpi, tātad, arī uzturēšanu, skaidro kā ēdiena, apģērba, mājokļa un veselības aprūpes nodrošināšanu, bērna kopšanu un viņa izglītošanu, audzināšanu. Līdz ar to minētās tiesību normas izpratnē jēdziens „uzturlīdzekļi" aptver kopumā visa veida materiāla nodrošinājuma sniegšanu bērnam.

Civillikuma 179.panta pirmā un otrā daļa nosaka tēva un mātes pienākumu bērnu uzturēšanā samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli un spējām līdz laikam, kad bērni var paši sevi apgādāt, norādot, ka šis vecāku pienākums neizbeidzas, ja bērni nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem. No minētās tiesību normas satura izriet, ka tajā noteiktais vecāku pienākums bērnu apgādāt ir absolūts, beznosacījuma vecāku pienākums, vienīgi uztura prasības un saņemšanas apmērs saistīts ar vecāku mantas stāvokli un spējām.

Savukārt jēdziens „bērna uzturēšana" saistīts ar Civillikuma 177.panta trešajā daļā noteiktajiem kritērijiem, kas ņemami vērā, nosakot uzturlīdzekļu apmēru, un samērojams ar abu vecāku mantisko stāvokli.

Tādējādi galvenie principi, no kuriem jāvadās, nosakot uzturlīdzekļus ir: 1) vecāku mantiskais stāvoklis, spējas un 2) bērnam nepieciešamo izdevumu apmērs.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 96.panta piekto daļu pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

[7.1] Lietā nepastāv strīds par to, ka prasītājai un atbildētājam ir kopīgs bērns – meita /pers. C/, kura dzimusi /datums/, ko apstiprina lietā iesniegtā bērna 2015.gada 5.maija dzimšanas apliecība LVDA079947 *(lietas 6.lp.)*.

Tāpat nepastāv strīds par to, ka puses dzīvo atsevišķi un bērns dzīvo kopā ar prasītāju, atrodoties viņas aprūpē un uzraudzībā.

Lietā nepastāv arī strīds par to, ka bērna uzturam nepieciešamo izdevumu apmērs ir 210,00 *euro* mēnesī.

Pārbaudot lietā iesniegtos pierādījumus par iepriekš norādītiem apstākļiem, tiesa atzīst, ka nav pamata tos apšaubīt un atzīst tos par pierādītiem *(lietas 7.-18., 34.-44., 94.-116.lp.)*.

[7.2] Tiesa konstatē, ka starp prasītāju un atbildētāju pastāv strīds par bērnam nepieciešama uztura apmēru mēnesī, jo prasītāja uzskata, ka bērna uzturēšanai izdevumi sastāda 210,00 *euro*. Taču atbildētājs tam iebilst un norada, ka pikrit maksāt tikai 150,00 *euro* mēnesī.

Civillikuma 179.panta piektā daļa nosaka, ka minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto minimālo mēnešalgu un bērna vecumu.

Līdz ar to pienākums nodrošināt bērnam minimālo uzturlīdzekļu apmēru ir katra vecāka pienākums, neatkarīgi no tā, kurš no vecākiem īsteno bērna aprūpi un nodrošina viņa uzraudzību.

Uzturlīdzekļus minimālajā apmērā savam bērnam ir jāspēj nodrošināt katram vecākam, neskatoties ne uz mazturību, ne trūcību, ne kādiem citiem apstākļiem.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumiem Nr.37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" (turpmāk – Noteikumi) katra vecāka pienākums ir katru mēnesi nodrošināt saviem bērniem minimālos uzturlīdzekļus – katram bērnam no viņa piedzimšanas līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai – 25% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, bet no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai – 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2015.gada 24.novembra noteikumu Nr.656 „Noteikumi par minimālās mēneša darba algas apmēru normālā darba laika ietvaros un minimālās stundas tarifa likmes aprēķināšanu" 2.punktu valstī noteikta minimālā mēneša darba alga no 2016.gada 1.janvāra līdz 2016.gada 31.janvārim – 370,00 *euro*, bet no 2017.gada 1.janvāra – 380,00 *euro*. Tādejādi valsts noteiktais minimālais uzturlīdzekļu apmērs, kas jānodrošina katram no vecākiem, neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa, bērnam līdz 7 gadu vecumam līdz 2016.gada 31.janvārim bija 92,50 *euro* mēnesī, no 7 gadu vecuma sasniegšanas - 111,00 *euro* mēnesī, bet no 2017.gada 1.janvāra - līdz 7 gadu vecumam 95,00 *euro* mēnesī, no 7 gadu vecuma sasniegšanas - 114,00 *euro* mēnesī.

Tas nozīmē, ka gan prasītājas, gan atbildētāja pienākums meitas uzturam katru mēnesi nodrošināt 95,00, kas kopā ir 190,00 *euro* mēnesī.

[7.3] Augstākās tiesas 2012.gada 28.septembra spriedumā lietā Nr. SKC 1024/2012 norādīts, ka Ministru kabineta noteikumos noteiktais minimālais uzturlīdzekļu slieksnis piedzenams tikai tad, ja atbildētājam ir īpaši apstākļi, piemēram, darba nespēja, kad viņš objektīvi nevar sniegt līdzekļus vispār vai var tos sniegt nepietiekoša apmērā.

Augstākās tiesas tiesu prakses apkopojumā (2012.gads) „Par tiesu praksi strīdu izskatīšanā par aizgādības (kopīgas, atsevišķas, ikdienas) un saskarsmes tiesībām un uzturlīdzekļiem bērnam" atzīts, ka izvērtējot vecāka mantisko stāvokli uzturlīdzekļu piedziņas lietās, ir būtiski konstatēt šīs personas mantisko stāvokli ne tikai uz lietas izskatīšanas brīdi, bet arī tā faktisko iespēju nopelnīt jeb darbaspējas, kas ietver sevī konkrētās personas vecumu, izglītību, darba pieredzi, veselības stāvokli un citus personību raksturojošus faktus. Kā pierādījums viena vecāka spējām maksāt uzturlīdzekļus bērnam pieprasītajā apjomā var būt ne tikai šī vecāka ikmēneša ienākumi, bet arī viņa bērna vajadzībām iztērētais finanšu līdzekļu apmērs, taču šādiem faktiem jābūt apstiprinātiem ar konkrētiem pierādījumiem lietā. Nosakot piedzenamo uzturlīdzekļu apmēru, ir ņemami vērā tās puses ienākumi, no kuras uzturlīdzekļi tiek prasīti, noskaidrojot, vai viņa gūtie ienākumi ir pietiekami, lai nodrošinātu pieprasīto uzturlīdzekļu maksāšanu. Kustamas vai nekustamas mantas piederība tai personai, no kuras uzturlīdzekļi tiek prasīti, raksturo konkrētās personas materiālās labklājības līmeni, taču šis apstāklis nevar tikt atzīts par vienīgo, uz kura pamata tiesa var lemt par uzturlīdzekļu piedziņu, papildus neņemot vērā tās ienākumus. *(sk. http://at.gov.lv/lv/judikatura/tiesu-prakses-apkopojumi/civiltiesibas/)*.

Konvencijas par bērna tiesībām 27. panta pirmā daļa noteic, ka ikvienam bērnam ir tiesības uz viņa fiziskajai, psihiskajai, garīgajai, tikumiskajai un speciālajai attīstībai nepieciešamo dzīves līmeni. Minētā panta otrā daļa noteic, ka vecāki vai citas personas, kas audzina bērnu, ir pirmām kārtām atbildīgi par to, lai viņu spēju un finansiālo iespēju robežās bērnam būtu nodrošināti viņa attīstībai nepieciešamie dzīves apstākļi.

Bērnu tiesību aizsardzības likuma 2. panta pirmā daļa noteic, ka bērnam kā fiziski un intelektuāli nenobriedušai personai vajadzīga īpaša aizsardzība un gādība, bet 24. panta pirmā daļa noteic, ka vecāku pienākums atbilstoši Civillikuma noteikumiem ir samērā ar mantas un sabiedrisko stāvokli rūpēties par sava bērna dzīvību un labklājību, sagādāt viņam uzturu, tas ir, dot ēdienu, pajumti, apģērbu, kopt, audzināt un skolot viņu. Savukārt šī panta otrā daļa nosaka, ka vecāku pienākums ir sagatavot bērnu patstāvīgai dzīvei sabiedrībā, pēc iespējas respektējot viņa individualitāti, ievērojot spējas un tieksmes.

Bērnu tiesību aizsardzības likuma 6.pants noteic, ka tiesiskajās attiecībās, kas skar bērnu, bērna tiesības un intereses ir prioritāras. Visām darbībām attiecībā uz bērnu neatkarīgi no tā, vai tās veic valsts vai pašvaldību institūcijas, sabiedriskās organizācijas vai citas fiziskās vai juridiskās personas, kā arī tiesas un citas tiesībaizsardzības iestādes, prioritāri ir jānodrošina bērna tiesības un intereses. Vecāku pienākums apgādāt bērnu ir absolūts, un bērnam ir jānodrošina iespēja saņemt pienācīgu uzturu, apģērbu, medicīnisko aprūpi, mājokli.

Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja 200,00 *euro* mēnesī, tas ir, uzturlīdzekļus, kas pārsniedz valsts noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kas atbilstoši Civillikuma 179.panta pirmajai daļai, nosakams, izvērtējot abu vecāku, tas ir, prasītājas un atbildētāja, mantisko stāvokli un viņu spējas uzturēt bērnu.

Atbildētājs norādīja, ka atzīst celto prasību par uzturlīdzekļu piedziņu 150,00 euro apmērā, atzīstot, ka, izvērtējot savas spējas un mantisko

stāvokli, viņš vēlās šādu naudas summu sniegt sava bērna uzturam.

Tiesa, uzklausot pušu paskaidrojumus un pārbaudot lietā esošos pierādījumus, kas raksturo pušu mantisko stāvokli un spējas uzturēt bērnu, atzīst, ka nav pamata apšaubīt atbildētāja spējas maksāt bērna uzturam ik mēnesi 150,00 *euro*.

Ņemot vērā Civillikuma 179.pantā noteikto, ka abiem vecākiem ir vienāds pienākums uzturēt bērnu samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli, kā arī bērna uzturam nepieciešamos izdevumus, tiesa atzīst, ka no atbildētāja piedzenami uzturlīdzekļi par labu prasītājai 150,00 *euro* apmērā ik mēnesi. Šāds uzturlīdzekļu apmērs ir atbilstošs un samērīgs atbildētāja mantiskajam stāvoklim un spējām.

Ņemot vērā minētos apsvērumus, tiesa atzīst, ka ir pamats apmierināt prasītājas prasību par uzturlīdzekļu piedziņu bērnam 150,00 *euro* apmērā.

[8] No lietas materiāliem redzams, ka pēc prasības celšanas tiesā atbildētājs ir veicis uzturlīdzekļu samaksu prasītājai bērna uzturam *(lietas 134.lp.)*.

Šādos apstākļos tiesa uzskata par nepieciešamu noteikt, ka sprieduma izpildē ir ieskaitāmas atbildētāja veiktie maksājumi, kas samaksāti prasītājai pēc 2016.gada 3.novembra bērna uzturam, lai rezultātā tiktu ievērotas prasītājas tiesības un netiktu pārkāptas atbildētāja tiesības, nepieļaujot parāda piedziņu lielākā apmērā, nekā tas izriet no tiesas sprieduma.

No lietas materiāliem redzams, ka atbildētājs pēc prasības celšanas ir veicis šādus uzturlīdzekļu maksājumus: 10.11.2016. – 150,00 *euro (lietas 28., 89.lp.)*, 11.12.2016. – 117,71 *euro (lietas 90.lp.)*, 11.01.2017. – 150,00 *euro (lietas 91.lp.)*.

Tiesas sēdē puses apliecināja, ka atbildētājs ir veicis arī citus uzturlīdzekļu maksājumus, kas tiesas ieskatā, uzrādot maksājumu apliecinošos dokumentus, ir ieskaitāmi sprieduma izpildē.

[9] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 3.punktu prasītāja ir atbrīvota no tiesas izdevumu samaksas. Civilprocesa likuma 42.panta pirmā daļa noteic, ka tiesas izdevumi (valsts nodeva, kancelejas nodeva, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi), ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 35.pantu no atbildētāja piedzenama valsts nodeva 270,00 *euro*.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu, otro daļu no atbildētāja valsts labā piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par prasības pieteikuma, tiesas pavēstes un citu tiesas dokumentu izsūtīšanu un izsniegšanu 7,96 *euro* apmērā *(lietas 2.lp)*.

[10] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta otro daļu ar lietas vešanu saistītos izdevumus piesprież no atbildētāja par labu prasītājam, ja viņa prasījums ir apmierināts pilnīgi vai daļēji. Saskaņā ar minētā panta ceturto daļu, ja prasība ir izskatīta tikai pirmās instances tiesā, atlīdzināmie izdevumi advokāta palīdzības samaksai nedrīkst pārsniegt 50 procentus no šā panta pirmajā daļā noteiktā maksimālā atlīdzības apmēra. Saskaņā ar 44.panta pirmās daļas 1.punkta "a" apakšpunktu atlīdzināmie izdevumi advokāta palīdzībai samaksai prasībās, kurām ir mantisks raksturs un kurās prasības summa nepārsniedz 8500 *euro*, - to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 30 procentiem no prasījumu apmierinātās daļas.

Prasītāja iesniedza 2016.gada 3.novembra kvīti Nr.050009 par zvērināta advokāta Z.Broka sniegto juridisko palīdzību lietā 35,00 *euro* apmērā *(lietas 19.lp.)*.

Tā kā sniegtās juridiskās palīdzības apmērs nepārsniedz Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkta "a" apakšpunktā un 44.panta ceturtajā daļā noteikto maksimālo apmēru, izdevumi par advokāta palīdzību ir piedzināmi no atbildētāja par labu prasītājai pilnā apmērā.

[11] Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1] pantam atbildētājam nosakāms sprieduma labprātīgas izpildes termiņš – desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu, 44., 190.-195., 199., 204.[1].pantu tiesa

n o s p r i e d a

1. Apmierināt daļēji /pers. A/, personas kods /pers.kods/, prasību pret /pers. B/, personas kods /pers.kods/, par uzturlīdzekļu piedziņu.

1. Piedzīt no /pers. B/, personas kods /pers.kods/, /pers. A/, personas kods /pers.kods/, labā uzturlīdzekļus meitas /pers. C/, personas kods /pers.kods/, uzturam no 2016.gada 3.novembra 150,00 *euro* (viens simts piecdesmit *euro*) apmērā ik mēnesi līdz bērna pilngadības sasniegšanai, bet ne mazāk kā 25% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai, un ne mazāk kā 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas no bērna 7 gadu vecuma līdz pilngadības sasniegšanai.
2. Sprieduma izpildē ieskaitīt /pers. B/, personas kods /pers.kods/, naudas summas, kas samaksātas /pers. A/, personas kods /pers.kods/, pēc 2016.gada 3.novembra /pers. C/, personas kods /pers.kods/, uzturam.
3. Pārējā daļā /pers. A/ prasību pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu noraidīt.
4. Piedzīt no /pers. B/, personas kods /pers.kods/, /pers. A/, personas kods /pers.kods/, labā ar lietas vešanu saistītos izdevumus 35,00 *euro* apmērā.
5. Piedzīt no /pers. B/, personas kods /pers.kods/, valsts ienākumos valsts nodevu 270,00 (divi simti septiņdesmit) *euro*.
6. Piedzīt no /pers. B/, personas kods /pers.kods/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 7,96 *euro* (septiņi *euro* 96 centi).

1. Noteikt, ka piedzenamo uzturlīdzekļu samaksa veicama, naudas līdzekļus ieskaitot /pers. A/ norēķinu kontā AS "Swedbank", kontā Nr. LV92HABA0551032883883.

1. Noteikt /pers.B/sprieduma labprātīgas izpildes termiņu - 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Jēkabpils rajona tiesā.

Pilna sprieduma sastādīšanas diena 2017.gada 15.marts.

Tiesnese I.Tumanova